Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 684/92

(1992. gada 16. marts)

par kopējiem noteikumiem attiecībā uz starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem

(OV L 74, 20.3.1992, lpp. 1)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Regula (EK) Nr. 11/98 (1997. gada 11. decembris)	L 4	1	8.1.1998
►**M2**	Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembrī)	L 363	1	20.12.2006

Grozīta ar:

►**A1**	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003

▼B

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 684/92

(1992. gada 16. marts)

par kopējiem noteikumiem attiecībā uz starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 75. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā saskaņā ar Līguma 75. panta 1. punkta a) apakšpunktu kopējās transporta politikas izveide cita starpā ir saistīta, ar kopējo noteikumu pieņemšanu, ko piemēro starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autotransportu;

tā kā šādi noteikumi tika izklāstīti Padomes Regulās Nr. 117/66/EEK ([4]), (EEK) Nr. 516/72 ([5]) un (EEK) Nr. 517/72 ([6]); tā kā šī regula neapstrīd ar minētajām regulām sasniegto liberalizāciju;

tā kā pakalpojumu sniegšanas brīvība ir kopējās transporta politikas pamatprincips, kas prasa, lai pārvadātājiem no visām dalībvalstīm būtu nodrošināta piekļūšana starptautiskā transporta tirgum bez diskriminācijas – neatkarīgi no pilsonības vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas;

tā kā, lai apmierinātu tirgus pieprasījumu, jāparedz elastīgs režīms, kas pakļauts zināmiem nosacījumiem un attiecas uz turp un atpakaļ reisiem ar izmitināšanu, uz speciāliem regulāriem reisiem un dažiem neregulāriem reisiem;

tā kā, saglabājot spēkā atļauju izsniegšanas režīmu regulāriem reisiem, kā arī turp un atpakaļ reisiem bez izmitināšanas, dažos noteikumos jāizdara grozījumi, īpaši attiecībā uz atļauju izsniegšanas procedūrām;

tā kā jānodrošina Līguma konkurences noteikumu ievērošana;

tā kā administratīvās formalitātes būtu jāvienkāršo, ciktāl tas ir iespējams, neatceļot kontroles līdzekļus un sankcijas, kas nodrošina šīs regulas pareizu piemērošanu;

tā kā dalībvalstīm jāparedz pasākumi, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai;

tā kā šīs regulas piemērošana būtu jākontrolē ar pārskata palīdzību, ko iesniedz Komisija, un visas turpmākas darbības šajā jomā būtu jāizskata, ievērojot šā pārskata saturu,

---

([1]) OV C 120, 6.5.1987., 9. lpp.,
OV C 301, 26.11.1988., 5. lpp. un
OV C 31, 7.2.1989., 9. lpp.
([2]) OV C 94, 11.4.1988., 126. lpp.
([3]) OV C 356, 31.12.1987., 62. lpp.
([4]) OV 147, 9.8.1966., 2688/66. lpp.
([5]) OV L 67, 20.3.1972, 13. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2778/78 (OV L 133, 30.11.1978., 4. lpp.).
([6]) OV L 67, 20.3.1972., 19. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1301/78 (OV L 158, 16.6.1978., 1. lpp.)

▼B

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I IEDAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem Kopienas teritorijā, ko veic pārvadātāji, izīrējot vai par samaksu, vai arī pārvadātāji, kas darbojas uz pašu rēķina, ir reģistrēti dalībvalstī saskaņā ar tās tiesību aktiem, izmantojot šajā dalībvalstī reģistrētus transportlīdzekļus, kuri pēc konstrukcijas un aprīkojuma ir derīgi vairāk nekā deviņu personu, vadītāju ieskaitot, pārvadāšanai, un kuri ir domāti šim nolūkam, kā arī šādu transportlīdzekļu tukšbraucieniem sakarā ar šādiem pārvadājumiem.

Transportlīdzekļa maiņa vai pārvadājuma pārtraukšana, lai dotu iespēju veikt brauciena daļu, izmantojot citu transporta veidu, neietekmē šīs regulas piemērošanu.

2. Ja pārvadājums tiek veikts no dalībvalsts uz trešo valsti un otrādi, šo regulu piemēro tās dalībvalsts teritorijā esošai brauciena daļai, kur notiek pasažieru iekāpšana vai izkāpšana, iepriekš noslēdzot nepieciešamo nolīgumu starp Kopienu un šo trešo valsti.

3. Līdz nolīgumu noslēgšanai starp Kopienu un attiecīgām trešajām valstīm šī regula neietekmē noteikumus, kas attiecas uz 2. punktā minēto pārvadājumu un iekļauti divpusējos nolīgumos, ko dalībvalstis noslēdz ar šīm trešajām valstīm. Tomēr dalībvalstis pieliek visas pūles, lai šos nolīgumus piemērotu tā, ka tie atbilst diskriminācijas novēršanas principam starp Kopienas pārvadātājiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā izmanto šādas definīcijas.

1. **Regulāri reisi**

1.1. Regulāri reisi ir tādi braucieni, kas nodrošina pasažieru pārvadājumus noteiktos laika intervālos pa noteiktiem maršrutiem, pasažieriem iekāpjot un izkāpjot iepriekš noteiktās pieturvietās. Regulārie reisi ir pieejami visiem, izņemot, kad vajadzības gadījumā tas ir atkarīgs no obligātas rezervācijas.

▼M1

Pārvadājuma regulāro raksturu neietekmē izmaiņas pārvadājuma veikšanas nosacījumos.

▼B

1.2. Reisi, neatkarīgi no tā, kas ir to organizētājs, kuri nodrošina noteiktu pasažieru kategoriju pārvadājumus, pārējos pasažierus atskaitot, tiek uzskatīti par regulāriem reisiem, ciktāl šos reisus veic saskaņā ar 1. punkta 1. apakšpunktā norādītiem noteikumiem. Šādi reisi še turpmāk saukti "speciāli regulāri reisi".

Speciāli regulāri reisi ietver:

a) strādnieku pārvadājumus starp mājām un darbu;

b) skolnieku un studentu pārvadājumus uz mācību iestādi un atpakaļ;

c) karavīru un viņu ģimeņu pārvadājumus starp viņu izcelsmes valsti un kazarmu rajonu.

▼M1

_____

▼B

Tas, ka speciālos reisus var dažādot saskaņā ar lietotāju vajadzībām, neietekmē to klasificēšanu kā regulāros reisus.

1.3. Uz paralēlu vai pagaidu reisu organizēšanu, kas apkalpo tos pašus pasažierus kā esošie regulārie reisi, ►M1 ————— ◄neapstāšanos atsevišķās pieturvietās vai apturēšanu papildu pieturvietās esošo regulāro reisu maršrutos, attiecas tie paši noteikumi, ko piemēro esošajiem regulārajiem reisiem.

▼M1

_____

▼B

3. **Neregulārie reisi**

▼M1

3.1. Neregulāri pārvadājumi ir pārvadājumi, kas neatbilst regulāro pārvadājumu definīcijai, speciālos regulāros pārvadājumus ieskaitot, un kuru galvenā pazīme ir tas, ka tajos pārvadā pasažieru grupas, kas izveidotas pēc pasūtītāja vai paša pārvadātāja iniciatīvas.

Paralēlo vai pagaidu pārvadājumu organizēšanai, kas ir līdzīgi pastāvošiem regulāriem pārvadājumiem un apkalpo tos pašus pasažierus, jāsaņem atļauja saskaņā ar II iedaļu.

_____

▼B

3.3. Braucieni, kas minēti 3. punktā, nepārstāj būt neregulāri braucieni tikai un vienīgi tāpēc, ka tos veic ar zināmiem intervāliem.

3.4. Neregulārus reisus var veikt pārvadātāju grupa, kas darbojas vienas un tās pašas līgumslēdzējas puses vārdā, un ceļotāji var ceļā kādas dalībvalsts teritorijā pārsēsties cita tās pašas grupas pārvadātāja transportlīdzeklī.

Šādu pārvadātāju nosaukumus un ceļā pārsēšanas punktus paziņo attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm saskaņā ar procedūrām, kuras Komisija paredz ►M1 saskaņā ar 16.a pantu ◄.

▼M1

4. **Pašpārvadājumi**

Pašpārvadājumi ir tādi pārvadājumi, ko fiziska vai juridiska persona veic nekomerciālos un bezpeļņas nolūkos, ar nosacījumu, ka:

— attiecīgos pārvadājumus šī fiziskā vai juridiskā persona veic tikai kā palīgpakalpojumus,

— izmantojamie transportlīdzekļi ir fiziskās vai juridiskās personas īpašums, vai tā ir tos iegādājusies uz nomaksu, vai arī tie ir ilgtermiņa nomas līguma priekšmets, un to vadītāji ir fiziskās vai juridiskās personas darbinieki vai pati fiziskā persona.

▼B

3. pants

Pakalpojumu sniegšanas brīvība

1. Jebkuram 1. pantā minētajam pārvadātājam, kas darbojas izīrējot vai par samaksu, atļauts sniegt 2. pantā definētos transporta pakalpojumus bez diskriminācijas – neatkarīgi no pilsonības vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas, ja:

▼M1

— valstī, kurā viņš reģistrēts, viņam ir atļauts veikt regulāros pārvadājumus ar autobusu, to skaitā speciālos regulāros pārvadājumus, vai neregulāros pārvadājumus ar autobusu,

▼B

— viņš atbilst nosacījumiem, kas pieņemti saskaņā ar Kopienas noteikumiem par pasažieru autotransporta vadītāja pielaišanu iekšzemes un starptautisko transporta operāciju veikšanai,

— viņš atbilst tiesību aktu prasībām par ceļu satiksmes drošību, ciktāl tās attiecas uz standartiem, ko piemēro vadītājiem un transportlīdzekļiem.

2. Jebkuram 1. pantā minētajam pārvadātājam, kas darbojas uz paša rēķina, atļauts sniegt 13. pantā definētus transporta pakalpojumus bez diskriminācijas – neatkarīgi no pilsonības vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas, ja:

— valstī, kur viņš veic uzņēmējdarbību, viņam ir atļauts veikt pārvadājumus ar autobusiem saskaņā ar šīs valsts tiesību aktos noteiktajiem tirgus pieejamības nosacījumiem,

— viņš atbilst tiesību aktu prasībām par ceļu satiksmes drošību, ciktāl tās attiecas uz standartiem, ko piemēro vadītājiem un transportlīdzekļiem.

▼M1

3.a pants

Kopienas licence

1. Lai veiktu starptautiskus pasažieru pārvadājumus ar autobusu, katram pārvadātājam, kas atbilst 3. panta 1. punktā izklāstītajiem kritērijiem, jābūt Kopienas licencei, ko saskaņā ar pielikumā parādīto paraugu izsniedz tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā viņš reģistrēts.

2. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs reģistrēts, izsniedz Kopienas licences oriģinālu, kas paliek pie pārvadātāja, un tādu tās apliecinātu kopiju skaitu, kas atbilst transportlīdzekļu skaitam, ko izmanto starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem un kas atrodas Kopienas licences turētāja rīcībā vai nu kā viņa īpašums, vai citā veidā, jo īpaši saskaņā ar līgumu par pirkšanu uz nomaksu, nomas līgumu vai līzinga līgumu.

3. Kopienas licenci noformē uz pārvadātāja vārda, un to nedrīkst nodot trešām personām. Kopienas licences apliecināta kopija paliek transportlīdzeklī, un to uzrāda pārbaudei pēc attiecīgi pilnvarotas amatpersonas pieprasījuma.

4. Kopienas licenci izsniedz uz pieciem gadiem, un to var atjaunot.

5. Kopienas licence aizstāj dokumentu, ko izsniedz tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs reģistrēts, apliecinot, ka šim pārvadātājam ir pieejams pasažieru starptautisko autopārvadājumu tirgus.

6. Saņemot licences pieteikumu, bet pēc tam ne retāk kā ik pēc pieciem gadiem, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs reģistrēts, pārbauda, vai pārvadātājs atbilst 3. panta 1. punkta nosacījumiem.

7. Ja pārvadātājs neatbilst 3. panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā viņš reģistrēts, ar pamatotu lēmumu noraida Kopienas licences izsniegšanu vai atjaunošanu.

8. Dalībvalstis garantē Kopienas licences pieteicēja vai turētāja tiesības iesniegt sūdzību pret tās dalībvalsts kompetento iestāžu

▼M1

lēmumu, kurā viņš reģistrēts, par šīs licences noraidīšanu vai atsaukšanu.

9. Ne vēlāk kā katra gada 31. janvārī dalībvalstis informē Komisiju par to pārvadātāju skaitu, kuriem iepriekšējā gada 31. decembrī ir Kopienas licence, kā arī par šo licenču apliecināto kopiju skaitu, kas atbilst šajā datumā apgrozībā esošo transportlīdzekļu skaitam.

10. Dalībvalstis var nolemt, ka Kopienas licence der arī iekšzemes transporta pakalpojumu veikšanai.

4. pants

Tirgus pieejamība

1. Neregulāriem pārvadājumiem, kas definēti 2. panta 3.1. punktā, atļauja nav vajadzīga.

2. Speciāliem regulāriem pārvadājumiem, kas definēti 2. panta 1.2. punktā, atļauja nav vajadzīga, ja tos veic saskaņā ar līgumu, kas noslēgts starp organizētāju un pārvadātāju.

3. Tāpat sakarā ar 1. un 2. punktā minētajām transporta pakalpojumiem atļauja nav vajadzīga transportlīdzekļu tukšbraucieniem.

4. Regulāriem pārvadājumiem, kas definēti 2. panta 1.1. punkta pirmajā daļā, un speciāliem regulāriem pārvadājumiem, par kuriem nav noslēgts līgums starp organizētāju un pārvadātāju, vajadzīga atļauja saskaņā ar 5. līdz 10. pantu.

5. Pašpārvadājumu noteikumi izklāstīti 13. pantā.

▼B

II IEDAĻA

▼M1

REGULĀRI PĀRVADĀJUMI, KURIEM VAJADZĪGA ATĻAUJA

▼B

5. pants

Atļaujas raksturojums

1. Atļaujas izsniedz uz transporta uzņēmuma vārda un šis uzņēmums nedrīkst tās nodot trešajām personām. Tomēr pārvadātājs, kas ir saņēmis atļauju, ar 6. panta 1. punktā minētās iestādes piekrišanu var veikt transporta pakalpojumus ar apakšuzņēmēja starpniecību. Šādā gadījumā pēdējā nosaukumu un tā veikto apakšuzņēmēja lomu norāda atļaujā. Apakšuzņēmējam jāatbilst 3. panta 1. punkta nosacījumiem.

►M1 Ja regulāro pārvadājumu veikšanai uzņēmumi apvienojas, atļauju izsniedz uz visu šo uzņēmumu nosaukumiem. ◄ To saņem uzņēmums, kas pārvalda operāciju veikšanu, bet pārējiem uzņēmumiem izsniedz kopijas. Atļaujā norāda visu pārvadātāju nosaukumus.

►M1 2. Atļaujas derīguma termiņš nepārsniedz piecus gadus. ◄ Šo termiņu var noteikt arī īsāku vai nu pēc pieteicēja prasības vai pēc to dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpējas piekrišanas, kuru teritorijā notiek pasažieru iekāpšana vai izkāpšana.

3. Atļaujās uzrāda šādus datus:

a) reisa tipu;

▼B

b) brauciena maršrutu, konkrēti norādot izbraukšanas vietu un brauciena galamērķi;

c) atļaujas derīguma termiņu;

▼M1

d) pieturvietas un kustības grafiks.

▼B

4. Atļaujas atbilst paraugam, ko Komisija izstrādā ►M1 saskaņā ar 16.a pantu ◄.

▼M1

5. "Atļaujas dod to turētājam (turētājiem) tiesības veikt regulāros pārvadājumus visu to dalīb valstu teritorijās, kur sniedzas šo pārvadājumu maršruti."

6. Regulāro pārvadājumu veicējs var izmantot papildu transportlīdzekļus, lai atrisinātu pagaidu un ārkārtas situācijas.

Šādā gadījumā pārvadātājam jānodrošina, ka transportlīdzeklī atrodas šādi dokumenti:

— regulārā pārvadājuma atļaujas kopija,

— līguma kopija, kas noslēgts starp regulārā pārvadājuma veicēju un uzņēmumu, kas piegādā papildu transportlīdzekļus, vai līdzvērtīgs dokuments,

— regulārā pārvadājuma veicējam izsniegtās Kopienas licences apliecināta kopija.

▼B

6. pants

Atļaujas pieteikumu iesniegšana

▼M1

1. Regulārā pārvadājuma atļaujas pieteikumus iesniedz tās dalībvalsts kompetentajā iestādē, kuras teritorijā atrodas izbraukšanas vieta, un šāda iestāde turpmāk saukta "atļaujas izdevējiestāde". Izbraukšanas vieta ir "viens no pārvadājuma galapunktiem".

▼B

2. Pieteikumi atbilst paraugam, ko Komisija izstrādā ►M1 saskaņā ar 16.a pantu ◄.

▼M1

3. Personas, kas lūdz izsniegt atļauju, sniedz visu papildu informāciju, ko tās uzskata par lietderīgu vai ko pieprasa atļaujas izdevējiestāde, īpaši braukšanas grafiku, kas dod iespēju kontrolēt atbilstību Kopienas tiesību aktiem par autovadītāja darba un atpūtas režīmu, kā arī 3.a pantā paredzētās Kopienas licences kopiju starptautiskiem pasažieru komercpārvadājumiem pa autoceļiem.

7. pants

Atļaujas piešķiršanas procedūra

1. Atļaujas izsniedz, saskaņojot ar visu to dalībvalstu iestādēm, kuru teritorijās notiek pasažieru iekāpšana vai izkāpšana. Atļaujas izdevējiestāde nosūta šīm iestādēm — kā arī to dalībvalstu kompetentām iestādēm, kuru teritorijas tiek šķērsotas bez pasažieru iekāpšanas vai izkāpšanas — pieteikuma kopiju, tai pievienojot visu citu pie lietas piederošo dokumentu kopijas un savu novērtējumu.

2. To dalībvalstu kompetentās iestādes, kuru piekrišana ir lūgta, divu mēnešu laikā paziņo atļaujas izdevējiestādei savu lēmumu attiecībā uz pieteikumu. Šo termiņu aprēķina, skaitot no dienas, kurā saņemts lūgums izteikt atzinumu un kura norādīta saņemšanas

▼M1

apstiprinājuma kvītī. Ja šinī laikā atļaujas izdevējiestāde nesaņem atbildi, uzskata, ka iestādes, ar kurām notikusi apspriešanās, ir devušas piekrišanu, un atļaujas izdevējiestāde piešķir atļauju.

To dalībvalstu iestādes, kuru teritorijas tiek šķērsotas bez pasažieru iekāpšanas vai izkāpšanas, var paziņot atļaujas izdevējiestādei savas piezīmes šā punkta pirmajā daļā noteiktajā termiņā.

3. Atbilstīgi 7. un 8. punktam atļaujas izdevējiestāde pieņem lēmumu par pieteikumu četros mēnešos, skaitot no dienas, kad pārvadātājs iesniedzis šo pieteikumu.

4. Atļaujas piešķir tikai tad, ja:

a) pieteicējs ir spējīgs sniegt pakalpojumu, kas ir pieteikuma priekšmets, izmantojot viņam tieši pieejamo aprīkojumu;

b) pieteicējs nekad iepriekš nav pārkāpis savas valsts vai starptautiskos tiesību aktus par autotransportu, jo īpaši noteikumus un prasības attiecībā uz atļaujām veikt starptautiskus pasažieru autopārvadājumus, vai nav izdarījis nopietnus likumpārkāpumus attiecībā uz ceļu satiksmes drošību, konkrēti, attiecībā uz noteikumiem, ko piemēro transportlīdzekļiem un autovadītāju darba un atpūtas režīmam;

c) attiecībā uz atļaujas atjaunošanas pieteikumu — ir ievēroti atļaujas nosacījumi;

d) ir zināms, ka pieteiktais pakalpojums nevar tieši apdraudēt jau atļauto regulāro pārvadājumu pastāvēšanu, izņemot gadījumus, kad šos regulāros pārvadājumus veic tikai viens pārvadātājs vai viena pārvadātāju grupa;

e) neizrādās, ka pieteikumā iekļauto pakalpojumu sniegšanas mērķis ir vienīgi piekļūšana pašiem ienesīgākiem pārvadājumiem, kas pastāv attiecīgajās satiksmes līnijās;

f) dalībvalsts, pamatojoties uz sīkas analīzes datiem, nenolemj, ka minētais pakalpojums varētu nopietni apdraudēt līdzīgu dzelzceļa pakalpojumu izdzīvošanas iespējas attiecīgos tiešās satiksmes iecirkņos. Katru lēmumu, ko pieņem saskaņā ar šo noteikumu, kā arī tā pamatojumu dara zināmu attiecīgajiem pārvadātājiem.

No 2000. gada 1. janvāra gadījumos, kad konstatē, ka kāds starptautisks autobusu pārvadājums nopietni apdraud līdzīgu dzelzceļa pakalpojumu izdzīvošanas iespējas attiecīgos tiešās satiksmes iecirkņos, dalībvalstis var ar Komisijas piekrišanu apturēt vai anulēt atļauju veikt starptautisko autobusu pārvadājumu, sešus mēnešus pirms tam brīdinot par to pārvadātāju.

Tas, ka pārvadātājs piedāvā zemākas cenas nekā tās, ko piedāvā citi autopārvadātāji, vai tas, ka attiecīgajā satiksmes līnijā jau darbojas citi autopārvadātāji, pats par sevi nevar būt par pamatojumu pieteikuma noraidīšanai.

5. Atļaujas izdevējiestāde, kā arī visu to dalībvalstu kompetentās iestādes, kas piedalās 1. punktā paredzētajā vienošanās procedūrā, var noraidīt pieteikumus, vienīgi pamatojot to ar iemesliem, kas ir saskaņā ar šo regulu.

6. Ja 1. punktā minētā procedūra vienošanās panākšanai nedod atļaujas sniedzējai iestādei iespēju lemt par pieteikumu, jautājumu var nodot izskatīšanai Komisijā vēlākais piecu mēnešu laikā, skaitot no dienas, kad pārvadātājs iesniedzis pieteikumu.

7. Pēc apspriešanās ar attiecīgām dalībvalstīm, Komisija desmit nedēļu laikā pieņem lēmumu, kas stājas spēkā trīsdesmit dienu laikā pēc tā izziņošanas šīm dalībvalstīm.

8. Komisijas lēmumu piemēro līdz laikam, ko paredz starp attiecīgām dalībvalstīm panāktā vienošanās.

▼M1

9. Pabeidzot šinī pantā noteikto procedūru, atļaujas izdevējiestāde savu lēmumu dara zināmu visām 1. punktā minētajām iestādēm, nosūtot tām visu piešķirto atļauju kopijas; tranzīta dalībvalstu kompetentās iestādes var norādīt savu nevēlēšanos būt šādā veidā informētām.

▼B

8. pants

Atļauju piešķiršana un atjaunošana

1. Tiklīdz 7. pantā minētās procedūras ir izpildītas, atļaujas izdevējiestāde piešķir atļauju vai oficiāli noraida pieteikumu.

2. Lēmumos par pieteikuma noraidīšanu jāizklāsta iemesli, kas ir tās pamatā. Dalībvalstis nodrošina, ka transporta uzņēmumiem tiek dota iespēja iesniegt protestu, ja to pieteikums ir noraidīts.

3. Šīs direktīvas 7. pantu *mutatis mutandis* piemēro pieteikumiem par atļauju atjaunošanu vai par noteikumu maiņu, ar kuriem jāveic pakalpojumi, par ko saņemta atļauja.

Ja darbības noteikumos izdara maznozīmīgas izmaiņas, proti, koriģējot ►M1 intervālus, ◄ braukšanas maksu un kustības grafikus, atļaujas izdevējiestādei vienīgi jāpaziņo šī informācija parējām attiecīgām dalībvalstīm.

Attiecīgās dalībvalstis var arī piekrist tam, ka atļaujas izdevējiestāde vienpusēji lemj par izmaiņām pakalpojuma sniegšanas noteikumos.

9. pants

Atļaujas darbības pārtraukšana

1. Neskarot Regulas (EEK) Nr. 1191/69 ([1]) 14. pantu, regulāro reisu veikšanas atļaujas darbība izbeidzas tās derīguma termiņa beigās vai trīs mēnešus pēc tam, kad atļaujas izdevējiestāde saņem no atļaujas turētāja paziņojumu par viņa nodomu izbeigt pakalpojuma sniegšanu. Šādā paziņojumā jābūt iekļautam pienācīgam iemeslu pamatojumam.

2. Ja pieprasījums pēc pakalpojuma vairs nepastāv, 1. punktā minēto laika periodu saīsina līdz vienam mēnesim.

3. Atļaujas izdevējiestāde paziņo pārējo attiecīgo dalībvalstu kompetentām iestādēm par atļaujas darbības pārtraukšanu.

▼M1

———————

▼B

5. Atļaujas turētājs informē attiecīgā pakalpojuma izmantotājus par tā sniegšanas izbeigšanu vienu mēnesi iepriekš, izmantojot attiecīgus masu informācijas līdzekļus.

10. pants

Pārvadātāju pienākumi

1. Izņemot *force majeure* gadījumus, pārvadātājs regulārajā satiksmē līdz viņam piešķirtās atļaujas derīguma termiņa beigām

([1]) Padomes Regula (EEK) Nr. 1191/69 (1969. gada 26. jūnijs) par dalībvalstu darbību sakarā ar saistībām, kuras parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem, dzelzceļa pārvadājumu, autopārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu nozarē (OV L 156, 28.6.1969., 1. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1893/91 (OV L 169, 29.6.1991., 1. lpp.).

▼B

veic visus pasākumus, lai garantētu transporta pakalpojumus, kas atbilst nepārtrauktības, regularitātes un kapacitātes standartiem, kā arī citiem noteikumiem, ko kompetenta iestāde nosaka saskaņā ar 5. panta 3. punktu.

2. Pārvadātājs norāda reisa maršrutu, autobusu pieturvietas, kustības grafiku, braukšanas maksas apmērus un pārvadājuma noteikumus – ciktāl tie nav noteikti kādā tiesību aktā – tādā veidā, lai nodrošinātu šīs informācijas brīvu pieejamību visiem lietotājiem.

3. Neskarot Regulu (EEK) Nr. 1191/69, attiecīgām dalībvalstīm ir iespējams, vienojoties savā starpā vai ar atļaujas turētāju, izdarīt izmaiņas darbības noteikumos, kas attiecas uz regulāro satiksmi.

III IEDAĻA

▼M1

NEREGULĀRI PĀRVADĀJUMI UN CITI PĀRVADĀJUMI, KURIEM NAV VAJADZĪGA ATĻAUJA

11. pants

Brauciena formulārs

1. Pārvadājumus, kas minēti 4. panta 1. punktā, veic saskaņā ar brauciena formulāru.

2. Pārvadātājs, kas veic neregulārus pārvadājumus, aizpilda brauciena formulāru pirms katra brauciena.

3. Brauciena formulārā jābūt vismaz šādai informācijai:

a) pārvadājuma veids;

b) pamatmaršruts;

c) pārvadātājs (pārvadātāji), kas iesaistīti pārvadājuma veikšanā.

4. Brauciena formulāru grāmatiņas piegādā tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kur transporta uzņēmums ir reģistrēts, vai šo iestāžu izraudzītās organizācijas.

5. Komisija saskaņā ar 16.a pantā noteikto procedūru pieņem brauciena formulāra paraugu un nosaka tās lietošanas veidu.

▼B

12. pants

Vietējas ekskursijas

Veicot ►M1 ———— ◄starptautiskus neregulāros reisus, pārvadātājs var veikt neregulāros reisus (vietējas ekskursijas) dalībvalstī, kas nav viņa uzņēmējdarbības veikšanas vieta.

Šādus reisus paredz pasažieriem, kas nav minētās dalībvalsts iedzīvotāji un ir pirms tam tā paša pārvadātāja pārvesti vienā no pirmajā daļā minētajiem starptautiskiem braucieniem, un kas jāaizved ar to pašu transportlīdzekļi vai ar citu tā paša pārvadātāja vai pārvadātāju grupas transportlīdzekli.

▼B

IV IEDAĻA

UZ PAŠU RĒĶINA SNIEGTIE TRANSPORTA PAKALPOJUMI

13. pants

1. Uz pašu rēķina sniegtie autotransporta pakalpojumi, kas definēti 2. panta 4. punktā, atbrīvo no jebkāda veida atļaujām, bet tiem piemēro sertifikātu sistēmu.

▼M1

_____

▼B

3. Sertifikātus, kas paredzēti 1. punktā, izsniedz tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā transportlīdzeklis reģistrēts, un tie ir derīgi visam reisam, tranzītu ieskaitot.

Tiem jāatbilst paraugam, ko Komisija paredz ►M1 saskaņā ar 16. a pantu ◄.

V IEDAĻA

KONTROLES LĪDZEKĻI UN SANKCIJAS

14. pants

Transporta biļetes

1. Pasažieriem, kas izmanto regulāro reisu pakalpojumus, izņemot speciālus regulārus reisus, ►M1 ———— ◄visu reisa laiku ir klāt transporta biļetes – vai nu individuālās vai kolektīvās, kuras parāda:

— izbraukšanas vietu un brauciena galamērķi, kā arī, attiecīgā gadījumā, tiesības uz atpakaļbraucienu,

— biļetes derīguma termiņu,

▼M1

— maksu par braucienu.

▼B

2. Transporta biļeti, kas minēta 1. punktā, uzrāda pēc pilnvarota inspekcijas darbinieka pieprasījuma.

15. pants

Pārbaudes ceļā un uzņēmumos

1. Atļauja vai kontroles dokuments atrodas transportlīdzeklī un to uzrāda pēc pilnvarotā inspekcijas darbinieka pieprasījuma.

Braucieniem, kas minēti 4. panta 2. punktā, par kontroles dokumentu kalpo līgums vai tā notariāli apstiprināta kopija.

2. Pārvadātāji, kas starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem izmanto autobusus, dod iespēju veikt visas pārbaudes, kuru nolūks ir nodrošināt, ka transporta pakalpojumi tiek veikti pareizi, īpaši attiecībā uz autobusu vadītāju darba un atpūtas periodiem. Saistībā ar šīs regulas īstenošanu pilnvarotiem inspekcijas darbiniekiem ir tiesības:

a) pārbaudīt grāmatvedības un citu dokumentāciju, kas saistīta ar transporta uzņēmuma darbību;

▼B

b) nokopēt uzņēmuma telpās esošas grāmatas un dokumentus vai veikt izrakstus no tiem;

c) iekļūt visās transporta uzņēmuma telpās, visos objektos un transportlīdzekļos;

d) pieprasīt jebkādas informācijas uzrādīšanu, ko satur grāmatas, dokumenti vai datu bāzes.

▼M1

16. pants

Sankcijas un savstarpēja palīdzība

1. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs ir reģistrēts, anulē 3.a pantā noteikto Kopienas licenci, ja tās turētājs:

— vairs neatbilst 3. panta 1. punkta nosacījumiem,

— sniedzis nepatiesu informāciju par datiem, kas bijuši vajadzīgi Kopienas licences izsniegšanai.

2. Atļaujas izdevējiestāde anulē atļauju, ja tās turētājs vairs neatbilst nosacījumiem, uz kuru pamata atļauja izsniegta saskaņā ar šo regulu, īpaši ja to pieprasa dalībvalsts, kurā pārvadātājs ir reģistrēts. Iestāde tūlīt informē attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes.

3. Ja ir nopietni ceļu satiksmes drošības noteikumu pārkāpumi vai atkārtoti mazāk nozīmīgi pārkāpumi, jo īpaši attiecībā uz noteikumiem, ko piemēro transportlīdzekļiem un autovadītāju darba un atpūtas režīmam, kā arī ja 2. panta 1. 3. punktā minētos paralēlos vai pagaidu satiksmes pakalpojumus sniedz bez atļaujas, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs, kas izdarījis pārkāpumu, ir reģistrēts, var cita starpā anulēt Kopienas licenci vai arī uz laiku un/vai daļēji anulēt Kopienas licences apliecinātās kopijas.

Šīs sankcijas nosaka, ievērojot Kopienas licences turētāja izdarītā pārkāpuma smagumu un apliecināto kopiju kopskaitu, kas ir viņa rīcībā darbībai starptautiskā tirgū.

4. Dalībvalstu kompetentās iestādes aizliedz pārvadātājam veikt to teritorijā starptautiskus pasažieru pārvadājumus saskaņā ar šo regulu, ja viņš atkārtoti nopietni pārkāpj ceļu satiksmes drošības noteikumus, īpaši noteikumus, ko piemēro transportlīdzekļiem un autovadītāju darba un atpūtas režīmam. Tās tūlīt informē attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes.

5. Dalībvalstis pēc pieprasījuma dara zināmu pārējām attiecīgajām dalībvalstīm visu to rīcībā esošo informāciju par:

— šīs regulas pārkāpumiem un visu citu Kopienas noteikumu pārkāpumiem, ko piemēro starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusu, ko šo valstu teritorijā izdarījis pārvadātājs no citas dalībvalsts, un par viņam uzliktajām sankcijām,

— sodiem, kas uzlikti pārvadātājiem no šīm valstīm par citas dalībvalsts teritorijā izdarītiem pārkāpumiem.

16.a pants

Ja ir jāievēro šajā pantā minētā procedūra, Komisijai palīdz padomdevēja komiteja, kas izveidota ar Padomes 1997. gada 11. decembra Regulu (EK) Nr. 12/98, paredzot noteikumus, saskaņā ar kuriem pārvadātāji ar nerezidenta statusu drīkst veikt iekšzemes pasažieru autopārvadājumus dalībvalsts teritorijā [1], un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

[1] OV L 4, 8.1.1998., 10. lpp.

▼M1

Komisijas pārstāvis iesniedz izskatīšanai komitejā veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz savu atzinumu par šo projektu laikā, ko tās priekšsēdētājs var noteikt saskaņā ar jautājuma steidzamību, vajadzības gadījumā balsojot.

Komitejas atzinumu protokolē; turklāt katrai dalībvalstij ir tiesības prasīt ieprotokolēt tās nostāju.

Komisija, cik iespējams, ievēro komitejas izteikto atzinumu. Tā informē komiteju par veidu, kādā tās atzinums ņemts vērā.

▼B

VI IEDAĻA

PĀREJAS POSMA UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

17. pants

Pārejas posma noteikums

Atļaujas pasažieru pārvadājumiem, kas pastāv šīs regulas spēkā stāšanās dienā, saglabā derīgumu līdz to termiņa beigām, ja vien minētajiem pārvadājumiem joprojām vajadzīgas atļaujas.

18. pants

Nolīgumi starp dalībvalstīm

1. Dalībvalstis var noslēgt divpusējus un daudzpusējus nolīgumus par to pārvadājumu turpmāku liberalizāciju, uz kuriem attiecas šī regula, īpaši attiecībā uz atļauju sistēmu un kontroles dokumentu vienkāršošanu vai atcelšanu.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par visiem nolīgumiem, kas noslēgti saskaņā ar 1. punktu.

19. pants

Īstenošana

Līdz 1992. gada 1. jūnijam pēc konsultēšanās ar Komisiju dalībvalstis paredz pasākumus, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai, un par šiem pasākumiem paziņo Komisijai.

▼M1

Dalībvalstis paredz pasākumus, kas jo īpaši saistīti ar pārbaužu veikšanas līdzekļiem un sankciju sistēmu, ko piemēro šīs regulas noteikumu pārkāpšanas gadījumos, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo sankciju piemērošanu. Šādā veidā paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un preventīvas. Dalībvalstis par attiecīgajiem pasākumiem paziņo Komisijai 12 mēnešu laikā, skaitot no dienas, kad šī regula stājas spēkā, un iespējami īsā laikā paziņo par visām turpmākām izmaiņām. Tās nodrošina, ka visus šos pasākumus piemēro bez diskriminācijas — neatkarīgi no pārvadātāja pilsonības vai reģistrācijas vietas.

▼B

20. pants

Komisijas ziņojums un priekšlikums

1. Līdz 1995. gada 1. jūlijam Komisija iesniedz Padomē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Līdz 1996. gada 1. janvārim tā iesniedz Padomē ar regulu saistītu priekšlikumu par procedūru

▼B

vienkāršošanu, tai skaitā – ievērojot pārskata secinājumus – atļauju atcelšanu.

2. Līdz 1997. gada 1. janvārim Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem lēmumu par 1. punktā minēto Komisijas priekšlikumu.

21. pants

Atcelšana

1. Ar šo ir atceltas Regulas Nr. 117/66/EEK, (EEK) Nr. 516/72 un (EEK) Nr. 517/72.

2. Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

22. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 1992. gada 1. jūnija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir piemērojama visās dalībvalstīs.

▼**M1**

PIELIKUMS

►(1) **A1**

►(2) **M2**

Vispārīgie noteikumi

1. Šī licence ir izsniegta, ievērojot Padomes 1992. gada 16. marta Regulu (EEK) Nr. 684/92 par kopējiem noteikumiem attiecībā uz starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem, kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 11/98.

2. Šo licenci komercpārvadājumu veikšanai ir izsniegusi tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā pārvadātājs reģistrēts, ievērojot to, ka šis pārvadātājs:

   — dalībvalstī, kur viņš reģistrēts, ir saņēmis atļauju veikt regulāros pasažieru pārvadājumus, to skaitā speciālos regulāros pārvadājumus vai neregulāros pārvadājumus ar autobusu,

   — atbilst nosacījumiem, kas ietverti Kopienas noteikumos par atļauju pasažieru autopārvadātāju profesionālās darbības veikšanai iekšzemes un starptautiskos pārvadājumos,

   — atbilst autovadītājiem un transportlīdzekļiem izvirzītajām prasībām, kas ietvertas normatīvajos aktos par ceļu satiksmes drošību.

3. Šī licence dod tiesības veikt starptautiskos pasažieru komercpārvadājumus ar autobusu visā Kopienas teritorijā:

   — ja pārvadājuma sākuma vieta un galamērķa vieta atrodas divās dažādās dalībvalstīs, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm,

   — ja pārvadājums tiek veikts no dalībvalsts uz trešo valsti un otrādi, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm,

   — ja pārvadājums tiek veikts starp trešām valstīm, braucot tranzītā cauri vienas vai vairāku dalībvalstu teritorijām,

   kā arī veikt ar šādiem pārvadājumiem saistītus tukšbraucienus saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 684/92 nosacījumiem.

   Ja pārvadājumu veic no dalībvalsts uz trešo valsti un otrādi, Regulu (EEK) Nr. 684/92 piemēro brauciena daļai tās dalībvalsts teritorijā, kur pasažieri iekāpj vai izkāpj, pēc tam, kad ir noslēgts nepieciešamais nolīgums starp Kopienu un šo trešo valsti.

4. Šo licenci var izmantot tikai tās turētājs, un to nedrīkst nodot trešām personām.

5. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā šī licence izsniegta, var to anulēt, ja pārvadātājs:

   — vairs neatbilst Regulas (EEK) Nr. 684/92 3. panta 1. punkta nosacījumiem,

   — sniedzis nepatiesu informāciju par datiem, kas vajadzīgi licences izsniegšanai vai atjaunošanai,

   — nopietni pārkāpis vai atkārtoti mazāk nopietni pārkāpis ceļu satiksmes drošības noteikumus, jo īpaši noteikumus attiecībā uz transportlīdzekļiem un autovadītāju darba un atpūtas režīmu, vai arī bez atļaujas sniedzis Regulas (EEK) Nr. 684/92 2. panta 1. 3. punktā minētos paralēlos vai pagaidu pārvadājumus. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs, kas izdarījis pārkāpumu, ir reģistrēts, var cita starpā anulēt Kopienas licenci vai arī uz laiku un/vai daļēji anulēt Kopienas licences apliecinātās kopijas.

▼M1

Šīs sankcijas nosaka, ņemot vērā Kopienas licences turētāja izdarītā pārkāpuma smagumu un apliecināto kopiju kopskaitu, kas ir pārvadātāja rīcībā darbībai starptautiskajā tirgū.

6. Licences oriģinālu pārvadātājs glabā savā uzņēmumā. Licences apliecinātai kopijai jāatrodas transportlīdzeklī, ar ko veic starptautisko pārvadājumu.

7. Šī licence jāuzrāda pārbaudei pēc attiecīgi pilnvarotas amatpersonas pieprasījuma.

8. Licences turētājam katras dalībvalsts teritorijā jāievēro tajā spēkā esošie normatīvie un administratīvie akti, īpaši attiecībā uz transportu un ceļu satiksmi.

9. "Regulārie pārvadājumi" ir pārvadājumi, kas nodrošina pasažieru pārvadājumus ar noteiktiem laika intervāliem pa noteiktiem maršrutiem, pasažieriem iekāpjot un izkāpjot iepriekš noteiktās pieturvietās. Regulārie pārvadājumi ir pieejami visiem pasažieriem, izņemot gadījumus, kad obligāti nepieciešama iepriekšēja vietu rezervēšana.

   Tas, ka pārvadājumu veikšanas nosacījumos tiek izdarītas izmaiņas, neietekmē to piederību regulāriem pārvadājumiem.

   Regulāriem pārvadājumiem nepieciešama atļauja.

   "Speciālie regulārie pārvadājumi" ir pārvadājumi, kad tikai noteiktu kategoriju pasažieri tiek pārvadāti ar noteiktiem laika intervāliem pa noteiktiem maršrutiem, pasažieriem iekāpjot un izkāpjot iepriekš noteiktās pieturvietās.

   Speciālie regulārie pārvadājumi ietver:

   a) strādnieku pārvadāšanu no mājām uz darbu un atpakaļ,

   b) skolnieku un studentu pārvadāšanu no dzīvesvietas uz mācību iestādi un atpakaļ,

   c) karavīru un viņu ģimeņu pārvadāšanu no viņu dzīvesvietas uz kazarmām un atpakaļ.

   Tas, ka speciālo pārvadājumu veikšanas nosacījumus var mainīt saskaņā ar izmantotāju vajadzībām, neietekmē to piederību regulāriem pārvadājumiem.

   Speciālajiem regulārajiem pārvadājumiem atļauja nav vajadzīga, ja starp pārvadājumu organizētāju un pārvadātāju ir noslēgts līgums.

   Paralēlu vai pagaidu pārvadājumu organizēšanai, lai apkalpotu tos pašus pasažierus, kas izmanto jau pastāvošos regulāros pārvadājumus, vajadzīga atļauja.

   "Neregulārie pārvadājumi" ir pārvadājumi, kas neatbilst regulāro pārvadājumu definīcijai, speciālos regulāros pārvadājumus ieskaitot, un kuru galvenā pazīme ir tas, ka tajos tiek pārvadātas pasažieru grupas, kas ir izveidotas pēc pasūtītāja vai paša pārvadātāja iniciatīvas. Paralēlo vai pagaidu pārvadājumu organizēšanai, kas ir līdzīgi pastāvošajiem regulārajiem pārvadājumiem un apkalpo tos pašus pasažierus, vajadzīga saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 684/92 II iedaļā noteikto procedūru izsniegta atļauja. Šie pārvadājumi nezaudē neregulāro pārvadājumu statusu tikai tāpēc, ka tiek veikti ar noteiktiem intervāliem.

   Neregulāriem pārvadājumiem atļauja nav vajadzīga.